

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri
duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus
rece[n]s illustrati**

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Sexagesimustertius ar. de duodecim fundame[n]tis ex q[ui]bus arguit[ur]
christu[m] [et] ap[osto]los nihil habuisse p[ro]priu[m] in co[m]muni. Et
r[...]nsio ad duodecim alia fundamenta in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

omnia in p*ro*p*ri*o t*em* in c*om*muni: patet ex verbis que hic ex*emplum*tur si diligenter attendatur: ex aliis verbis eiusdem regule in alio, c*on*fratres nihil sibi appropriet, t*er* et declarationibus Romano*rum* pontificum sepe superius alle*gatis*. Ad hanc aut*e* probandam minorum est auctoritas in collationibus p*ar*rum collatione, t*em*, c*on*s*er*ta*re*, sic dicens. Reue*ra* que magis aut*em* sanctio: potest esse paupertas: q*uod* illius qui i*mp*l*et* p*re*dict*us* vel i*ur* i*ur* cognoscere habere, o*c* alies largitatem quotidiani*n* posset auxili*u*; et vita suam at*q* substantiam singulari*rum* quibus*rum* momentis diuin*a* o*p*e*re* intelligere sufficiat; verum se mendic*u* domini non imm*er*ito posse*re*? Confirmatur ista ratio ratio auth*or*itate Eusebii super Matt*th*. sic dicentes. Prohibebat aut*e* cis id est apostolos christus aurum t*et* eius possessionem: preci*pi*ens t*em* nec per am*pli*um nec baculum t*et* calciam*nt* nec gemmas tunicas. immo nec panes nec argentum portare deberent: qui ad alienas partes debebant trans*mit*ti: sumens exper*im*entum fidei t*et* animos*rum* co*un*i*ti*: si quidem habito in mandatis vita extreme ducere paupertatis: t*em* nec de diurno nutrimento curarent*ne* binas tunicas possiderent: nec veterent*ur* calciam*nt* s*ic* totum inuidum circum*re*nt*ur*. Et sequitur. Purabat quidem o*p*otere conductores arrabone regni dei nec quic*q* e*st* que monachales app*ar*cent*ur* condign*u* estimare datis sibi c*on*testibus operibus, hucus*q* Eusebius. Ubi norandum q*uod* per hoc dict*u* hic apostolos habuisse in mandatis vita*m* extre*m* ducere paupertatis: confirmatur maior ratione*rum* predict*u* que dicit apostolos altissim*u* t*et* perfectissima seruasse paupertatem: per hoc quod dicitur: nec quic*q* e*st* e*st* que monachales app*ar*cent*ur* eos condign*u* ex*ist*imare debere: q*uod* e*st* paupertas fuit q*uod* nihil habebatur*in* c*on*muni*ti* qu*ia* in hoc consistat perfectissima t*et* altissima paupertas: per quod confirmatur mino*r*. Monacha*rum* enim dicuntur qui nihil habent*in* proprio speciali*rum*: bas*ter* rami*rum* c*on*munit*ar* co*un*i*ti* aliquid prop*ri*atatis t*et* dominio*rum* in c*on*muni*ti*. t*em*, q*uod* quisquis, xviii, q*uod* q*uod* sit, x*ix*, q*uod* v*iii*, q*uod* ingredientibus, c*on*perlatum*rum*, c*on*s*er*ta*re*, si qua mulier, cum, l*se*, *Q* aut*e* i*mp*l*et* eadem paupertate*rum* ch*rist*us tenerit*ur*: quam apostolus in*ter*pretatur per Hier*o*, in ep*istola* ad E*useb*io*rum* dicentes. Non poterat habere d*omi*n*u*s quod prohibuerat ser*u*is*rum* D*omi*n*u*s. D*omi*n*u*s. T*em* l*le* portare fac*ci*l*u* neg*o* per am*pli*um. T*em* T*erti*a ratio he*re*st*ur*. Nulla, p*ro*p*ri*o*rum* debet dici heretic*rum* ac*tu*is*rum* opp*os*it*u* si non exp*rim*unt eu*id*enter i*na* sacra scri*ptura*: nec bin*u* se nec bin*u* expositiones sancto*rum*, vel cuius opposita*rum* determinatione sacr*o*fante*rum* ecclesie non ap*pe*arerent*ur* carbolica*rum*, vel cui*u* opposita*rum* ex*aliquo* predict*u* eu*id*enter*rum* et*ne*cessario*rum* non con*clu*d*u*ntur. Sed op*po*s*it*ia*rum* huius p*ro*p*ri*ositionis negati*u* s*ic* ch*rist*us*rum* t*et* apostolos*rum* nihil habuisse*in* p*ro*p*ri*o*rum* nec*in* c*on*muni*ti*: que est ch*rist*us*rum* t*et* apostolos*rum* habuisse*in* p*ro*p*ri*o*rum* aliquid*rum* vel*in* c*on*muni*ti*: modo quo superior*rum* et*ex*sum*u*nt*ur* habere aliquo*rum* p*re*d*ict*o*rum* tri*u*m*odo**rum*, ergo ista p*ro*p*ri*osit*u* negati*u* non est heretica*rum*. D*omi*n*u*s: patet per suffici*en*tem diuisi*onem*, nec o*p*otere addere*re* nec contra articulos fidei*rum*: a sacra scri*ptura* vel determinatione habent*ur* eu*id*enter*rum* ep*iscop*es*rum*. Opponitur aut*e* ad qualib*er* condition*em* vel mem*br*o*rum* cui*u* ei*st* dent*ur*, quia ar*g*ument*u* soli p*ro*babil*u* vel s*oph*istic*u*: q*uod* vide*re* trah*u* soli*rum* er alter*u* predict*u* modo*rum*: non conc*uer*tit*ur* op*po*s*it*ia*rum* sue conclusionis hereticum*rum* iudicare. D*omi*n*u*s: nos poterat quant*u* ad singularia*rum* sui part*es*, p*ro*mo*te* q*uod* opp*os*iti*rum* non exp*rim*unt eu*id*enter*rum* i*na* sacra scri*ptura* bin*u* se accepta*rum*: q*uod* si sc*ob* i*mp*l*et* p*re*c*ip*ie*re* est*er* per hoc quod dicitur*in* de loc*is*, Jo*vi*, t*em*, x*ii*, t*em*, p*ro* hoc quod dicit*u* in Actibus*rum*, ii, t*em*, iii*rum*, et*ca*rit*u* illis*rum* omnia*rum* c*on*stit*ut*ia*re*, sed per null*u* ist*o*rum aut*e* co*un*i*ti* lum*rum* habetur*re* p*ro*p*ri*osit*u* predict*u* eu*id*enter*rum* ex*sa*c*ta* scri*ptura* bin*u* se sum*pa*tra*re*. Non priu*ile*gi*u* ag*i*tur*re* de emptione*rum* t*et* venditione*rum*: quia emere*re* t*et* vedere*re* non solum sunt actus habent*ur* domini*rum*, sed post*u*nt*ur* esse actus dispensator*rum* vel administrator*rum*: nullum habent*ur* in*re* que vendit*ur* vel in pecunia*rum* dequa*rum* emitt*u* domin*u*s*rum*, t*em* video*re* per verba*rum*

talia non habetur determinatio nec per consequens euidenter altera pars scilicet habere dominum. Dicimus ergo ad omnes autoritates de talibus actibus mentione facientes et pro apostoli non faciebant hoc vel dominum; sed ut meritorum nudi administratores talium: et pro scipio solum similes in facti vnum habentes. Et code modo respondemus ad instantiam de loculis et ad omnes autoritates de hoc loquentes: scilicet quod apostoli habuerunt tantum usum pro scipio in loculis dispensatione autem pro aliis. Et si legitur aliquid de christiano est veritatem quod christus et apostoli habuerint vel habere voluerint aliquid per modum dominii summe perfectionis sue et professioni repugnantem. Hoc tamen esset per modum dominii vel proprietatis aliquid in loculis habuissent. In voto enim professionis apostolorum cedebat talis paupertas de qua voto dicti longe superius. Sed quod simplex est, quod etiam sic per obatur in arti. lvi. Et quod latius patet quod quoniam opposita propositio affirmativa scilicet quod christus habuit in communione non habeatur euidenter neca sacra scriptura finis se acceptans vir a sanctis episcopitane per determinationem ecclesie: nec in aliquo quod euidenter et necessario sequatur ex eius ipsa propositio negatur. Scilicet quod christus et apostoli nihil habuerint nec in proprio nec in communione modo quo supra dictum est nullatus est heretica: sed fidelis. In cuius rei testimonium presertim seriem sigillis et subscriptionibus nostris propria manu factis ducimus munierandam. Data Perusia anno inesse die superiorius adnotatis. In hunc literis magistrorum precerimini ponere multas autoritates et responsiones ad corraria quas ipsi ibi posuerint: et quas superioris cum multis aliis posuerint. Et hec causa brevitateis omisi.

Articulus. lxij.

Liber II.

ne putes. *xxxv. dist. c. vi.* Nec obstat quod non vestimentis qui vere
vbi non est vita monachorum strictior est quam eremitarum: quia
eremite possunt habere propriam, quia illud habet locum in
eremitis: qui prius professionem in cenobitis non fecerunt.
Nam facientes et postmodum ad vitam eremiticam transi-
tes de suo iure licentia prelatorum maioris perfectionis sunt,
ut narrat *Io. cassi. in. r. libellis. in lib. de gastrimargia.* et
in lib. collationum in collatione *Piamonis de tribus gene-*
ribus monachorum. et in collatione *Io. abbatis. de fine ces-*
nobitae et eremite. et facit quod legitur et non est excep-*pla.*
cum ex eo. *§. a. li. vi.* et notaui de hoc supra in §. quia vero
in magna additione que incipit ut patres. *¶. eremite. in*
ar. xxiiii. et in. §. ex quo sponsa. in. p. in. l. ar. Secundum
fundamentum est: quia dominus dicit *Dat. v.* Beati pauperes
spiritu et pauperes autem simpliciter non videtur illi qui
habent aliquid in communione. *Acf. iiiij. xii. q. f. c. h. ibi.* Nec est quod
egens erat inter eos, ergo paupertas evangelica est cas-
rens rebus tam in proprio et in communione. Unde si *Chrys.*
in grecu haberet. Beati mendici vel egeni. *¶. Istud autem*
deductio confirmatur quadrupliciter. *Primo.* Quicquid
convenit aliquibus in communione ut simili-*citer.* ut
pater tam in acribus virtus esse quam virtutis: qui per se con-
stituta attribuitur. *Eritudo.* si aliqui sunt non pauperes in
communi: sunt non pauperes simpliciter. *Vide quod non. xii.*
Abdicas. *q. f. h. in. glo. falsum dicitur.* Secundo quia paupertas
est omnes constitut in aliqua abdicatione rerum. ille autem
in propria: et ipsa retinet in communione: non abdicat ipsa res: sed tantum modum habendi res
non vera est abdi-*catio.* *¶. Tertio.* idem non
potest esse diues simpliciter et pauper simpliciter. quum ista sint
opposita. *ar. xxxii. q. c. i. c. renuntiatio. de penit. di. si.*
si enim parvus post principium ibi. que enim communio-
nem non dividit: et pater in politice communio-*nibus.* ergo talis non potest esse simpliciter pauper. *¶. Quar-*
to. quia paupertas evangelica quam christus in loco
isto comedat est paupertas altissima. *de qua. q. x. Cor. viij.*
Altissima. inquit paupertas eorum. ista autem que est in co-
muni habens non est altissima. quum talem paupertatem anti-
qui Romani habuerint: qui non erant fidèles. ut dicit *Aug.*
in lib. de ciui. dei. et facit. *xij. q. h. gloria. ¶. s. s. o. r. a. t. e.* *¶. Ter-*
tium fundamentum est: quia *Martib. vi.* dicit ipse salvator.
Nolite solliciti esse in crastinum et dicunt tanquam aliqui quod
sollicitudo que hic prohibetur excluditur: sed augentur
per abnegationem rerum in communione: et maior est sollicitu-*dine* in
minuit. *¶. Abnega-*
tio in coi-
solicitus
dine im-
inuit.
Tunc quod op-
ponitur. in ar. ly. Sed istud stare non potest. Tunc quod ves-
tri fideles sum secundiores de divina promissione quod de divi-
tiarum possessione. *¶. Iustus autem ibi promisit.* Nec autem
omnia adjiciuntur vobis. Tunc quia ipse dominus arguit illos
qui dubitant circa illud promissum: dicens. Considerate volatilium celum et lilia agri et illud non potest referri ad illos qui habent fatus in communione: quia dubitare de talibus
non conuenit. Tunc quia ibidem dominus horatur ad illa
sollicitudinem amouendam per fidem dices. Si enim fenu-
quod hodie est et cras in clibanum mittitur et tamen non
operari horari istos fidei: qui sciret unde possunt sibi pro-
videre in communione: qui fides scientiam non admittat. no-
et de sum. trini. super rubrica. Tunc quia omnes fideles ex-
periuntur frequenter quod quanto minor est de talibus habent
sollicitudinem: deus eis magis prouider sufficiet. ut fre-
quentissime marime in fratribus minoribus est experitum.
et ita habeat in evangelio. *Lu. xxiij.* Quando misi vos sine
facco et pera: inquit aliquid defuit vobis? At illi dixer-
unt. nihil. *¶. Quartum* fundamentum est: quod in eodem
Martib. vi. christus iubet abnegationem omnium temporali-*rum.* dicit apostolus. Nolite thesaurizare vobis thesau-
ros in terra recte. Istam autem inquisitionem domini salvato-
ris aliqui exponunt pro thesaurizatione que fit in proprio
et non in communione. Istud autem stare non potest: quia ipse
dominus assignat ibidem quarum rationes ad oppositionem
in textu. quare prima est illa. Ibi solum est thesauri sancti
vbi sunt thesauri permanentes. in solo autem celo sunt thesa-
uri: ergo non est thesaurizandum nisi ibi: et prima ratio co-
cludit ira de thesauris in communione: quoniam non sunt quid ma-
nens sed amissibilis: sicut in proprio et in speciali. Secunda
ratio est quia ibi non est acquirendum thesaurus bonorum
temporalium: vbi corruptum talia bona in terra autem
tinea et ab erucine corrumptuntur: et ideo ibi non est the-
saurizandum. Istud autem ratio cocludit contra communio-
nem: quoniam ista ira bene sicut propria corruptantur. Tertia ra-
tio est: quia thesauri qui potest amitti non est thesauri
sancti in terra. in terra enim talia fures esodunt et fu-
rantur. et istud ita bene quando sunt bona communia: sicut
quando sunt propria. Quarta ratio: quia vbi est thesaurus
vniuersitatis est cor eius: sed cor non debet esse in terra:
ergo nec thesaurus. Istud autem ratio cocludit contra thesau-
ro communis magis quod ex proprio quantum ad homines politi-
cos et legales. quia bona communia magis diliguntur quam
a viris illis legaliter viventibus: sicut quod doce-
vit *Aug.* in lib. de ciui. dei recitans dicitur. *Caronis de Romi-*
noni perfectione lib. xv. c. viij. Vide quod scripsi supra in
prima parte in §. sed licet principiarum. *¶. quartum ad p. i-*
m. in art. xlj. Quintum fundamentum est: *q. Dat. v.* *¶. illi iuueni qui cupiebat vitam eternam dominus dicit.*
Si vis perfectus esse: vade et vende omnia que habes: et
da pauperibus: et habebis thesaurum in celo: veni leque-
re me. hec verba transferuntur. *xij. q. f. h. i.* Istud autem do-
mini salvatoris consilium non potest impleri per abne-
gationem rerum in proprio et non in communione: quod quadam
placiter declaratur. Primo quia si euangelica perfectione per regi-
test stare cum possessione rerum in communione non operari
est ad talem statu omnium sua vendere: sed sufficeret contra
munitati dare: contra dictum ipsius textus. et hoc magis est ad
accordem mode tali perfectione quam si omnia venderentur: ut illi ex-
pressum. *xij. q. f. h. i.* videntes. eo quod tunc optime talis perfec-
tio serueratur. Secundum quia dominus dicit. Vade et ve-
de omnia que habes: primo: et da pauperibus: et poste-
sequere me. Et quo colliguntur quod recedens de mundo des-
bet videret et dare: et postea omnibus denudamus: venire
et sequi. ut etiam expresse pater in regula beati frusti in
iij. c. quod incipit. Si qui voluerint. Si autem postea in co-
muni ponere non oportet prius dare: et postea sequi. sed
economero prius venire et postea dare. Tertio quia cum
iste iuueni absit meres ad verbis christi: quia dolerat
de amissione temporalium: subiungit christus dicas. *¶. Quid*
feliciter qui pecunias habent intrabunt in regnum dei. Quoniam
autem contingat dolere de ammissione bonorum in commu-
ni apud iustos magis quam ex speciali: magis videatur facile
posse peruenire ad perfectionem quam christus indicat in
ueni cum abdicatione omnium rerum in specie non
in communione. Quartu quia adiungit salvator: quia faciliter
est camelum per foramen acus transire: quod confidetur in
dolitio introire in regnum dei. Et tamen qui in communione
venit: ut de talibus bonis sustentetur in eius confidendo:
et non audeant se illis spoliare ne forte deficiant. Itē ibi
dicit contra diuitias: quod impossibile est illas fatus fieri
nisi cum difficultate quadam. Illa autem qui habent di-
uitias: communiter sunt diuitiae illo modo. ergo non videatur
perrinere ad illam perfectionem quam christus vulneribus ad-
strueret. *¶. Sextum* fundamentum est: quia *Martib. x.* christus
filius dans a apostolis regulam ad vivendum dicit. Nolite
possidere aurum et cibos: vbi dicit gloriosus quod non debet cogitare de
craftino illi predicatoris qui docent omnia regi a deo.
Ista autem regula apostolis data non potest intelligi
quoad abnegationem rerum tam in proprio. Tunc quia
duas tunicas, id est superfluas vestes: quas interdicit.

prohibebat tam in proprio & in communione: et eadem ratione de auro & argento: qui unum fuerit precepimus vel confisum. Cum quia sicut pera erat interdicta in proprio: et in communione: qui circa istud instrumentum conueniens non sit definitio. Cum quia apostoli calciamenta in communione ea deinde ratione portare potuerint: et tunc simpliciter calciamenti euangelizantur: quod est contra textum qui dicit. Prohibitum est calciamentum: et concessus sandalia tantum. Mar. v. 11. Cum quia codice modo diceretur de virga: quia portabat virginem sed non in proprio: quod est contra doctrinam Aug. de cōs. euan. qui dicit quod non fuit eis concessa virga nisi spiritualis autoritas: et dictum Mat. exponit ad littera. Septimum fundamentum est. quia Iuc. ix. in quo christus tradidit apostolos regulam bin beatum Amb. dicens. Nihil exultari in viacne virgine nec peram: nec panem: nec peccatum: nec duas tunicas habueritis. voluit eos spolia re omnibus temporalibus. quoniam bin beatum Amb. ibidem per ista intelligat omnia temporalia. Sed si dicatur quod ista solitudo intelligenda est in proprio: et non in communione: illud stare non potest: cum quia in sequente postquam christus dederat. xvi. apostolis regulam dedit. lxxij. discipulis. quib[us] licet prohibuerit facultum: peram: et calciamenta non tamen pecuniam: sicut apostolis aurum & argentum: ut ostendetur quod maior erat abnegatio apostolos rerum temporalium quam discipulorum. Additum quod scripsi supra in. 8. ad illud hoc scilicet respondeo. in ar. lvi. et in. 8. sed contra hoc. in p[ro]m. in ar. lvii. Et tamen omnes credunt. xii. q. i. c. ii. quod abdiciatur omnia in speciali. Tunc quia Mat. x. dans eadem regulam apostolis. interdicit eis es portare i[n]sonis suis. et illud non potest glossari bin communione & proprio. Cum quia in eodem precepto concessit eis virginem. id est auctoritate apostolica bin Aug. Et ita non solum in communione sed etiam in speciali cuiuslibet. Tunc quia sandaliorum usum coessit: non solum in communione sed etiam in speciali. qui quilibet ip[s]is queretur. et etiam eadem ratione de oibus alijs. Octauum fundamentum est. Matrib. xii. quia dicunt ibi Iherosolima Christo. Ecce nos reliquimus omnia: et secundum sumus te: quod ergo erit nobis respondere christus. Amen dico vobis quod vos qui reliquistis omnia: et fecuti ells me. t[er]cium. Et sequitur. Omnis qui redire aut frater aut soror propter me: euangelium: centuplum accipiet: et vitam eternam possidebit. Et quo loco aperte declaratur quod cuncti abnegatio pertinet ad euangelicam perfectionem. Sed quod ista abnegatio sit non solum in proprio: sed etiam in communione: declaratur quadupliciter. Primum quod apostolus Petrus quod ista dicebat. oia reliquarum sibi retinendo in proprio vel in communione de ipsis que debet. ut pr[et]er in euangelio Mat. iiiij. relatus inquit tenbus & natis securi sunt ei. Secundo quod beatus Hieron. dicit in eodem loco quod istam abnegationem fecit Socrates platonius discipulus fuit Cratoni in hoc: et tamen constat quod illi oia abnegabant in communione & in proprio: solum dimittit docebat etiam destruendo quod malum erat: ut in gestis beati Iohannes evangeliste. Tertio quod in ista abnegatione continentur duo boni genera: scilicet bona naturalia & pareres. ut pr[et]er in Jacobo & Joanne. Mat. iiiij. et bona fortuita: ut possessorum: quod magis distat a spiritualibus bonis: et maiorem ne[m] habentem bin virtute & natura: sed illa bona oportet tota litera dimittere a viris perfectis tam in proprio & in communione declinando ab eorum communitate in mundi politia non solum in proprio ab eorum dominio. ergo multo magis certa bona. Quarto quod magis meruerunt Iacobus & Joannes diuinitates patrem cuius erant natus & retia: quod Petrus & Andreas dimittentes tantum secunda que erant sua: quanto maius est domini naturale & fortuitum: sed illi duo dimiserunt partem non solum in proprio quoad dominium: sed etiam in communione quoad ciuitatem & mundum: ergo multo fortius illi relinquerunt bona fortuita tam in proprio & in communione. Non fundatum est quia Iuce. iiiij. indicens modum sui discipulatus christus dicit. Omnis ex vobis qui non renuntiat omnia: que possidet: non potest meus esse

discipulus. Dicitur autem textum euangelij palliantes: quod ista renuntiatione deber intelligi in proprio: non in communione. sed ista expositio non potest stare quadupliciter ratione. Primo quia non dat eius sensum perfectum. omne enim quod verificatur finis quid: diminute verificatur. Ille qui renuntiat temporalibus bonis in singulari & non in communione non renuntiat eis simpliciter: qui habens in communione habet similitudinem concessis sandalia tantum. Mar. v. 11. Cum quia codice modo diceretur de virga: quia portabat virginem sed non in proprio: quod est contra doctrinam Aug. de cōs. euan. qui dicit quod non fuit eis concessa virga nisi spiritualis autoritas: et dictum Mat. exponit ad littera. Septimum fundamentum est. quia Iuc. ix. in quo christus tradidit apostolos regulam bin beatum Amb. dicens. Nihil exultari in viacne virgine nec peram: nec panem: nec peccatum: nec duas tunicas habueritis. voluit eos spolia re omnibus temporalibus. quoniam bin beatum Amb. ibidem per ista intelligat omnia temporalia. Sed si dicatur quod ista solitudo intelligenda est in proprio: et non in communione: illud stare non potest: cum quia in sequente postquam christus dederat. xvi. apostolis regulam dedit. lxxij. discipulis. quib[us] licet prohibuerit facultum: peram: et calciamenta non tamen pecuniam: sicut apostolis aurum & argentum: ut ostendetur quod maior erat abnegatio apostolos rerum temporalium quam discipulorum. Additum quod scripsi supra in. 8. ad illud hoc scilicet respondeo. in ar. lvi. et in. 8. sed contra hoc. in p[ro]m. in ar. lvii. Et tamen omnes credunt. xii. q. i. c. ii. quod abdiciatur omnia in speciali. Tunc quia Mat. x. dans eadem regulam apostolis. interdicit eis es portare i[n]sonis suis. et illud non potest glossari bin communione & proprio. Cum quia in eodem precepto concessit eis virginem. id est auctoritate apostolica bin Aug. Et ita non solum in communione sed etiam in speciali cuiuslibet. Tunc quia sandaliorum usum coessit: non solum in communione sed etiam in speciali. qui quilibet ip[s]is queretur. et etiam eadem ratione de oibus alijs. Octauum fundamentum est. Matrib. xii. quia dicunt ibi Iherosolima Christo. Ecce nos reliquimus omnia: et secundum sumus te: quod ergo erit nobis respondere christus. Amen dico vobis quod vos qui reliquistis omnia: et fecuti ells me. t[er]cium. Et sequitur. Omnis qui redire aut frater aut soror propter me: euangelium: centuplum accipiet: et vitam eternam possidebit. Et quo loco aperte declaratur quod cuncti abnegatio pertinet ad euangelicam perfectionem. Sed quod ista abnegatio sit non solum in proprio: sed etiam in communione: declaratur quadupliciter. Primum quod apostolus Petrus quod ista dicebat. oia reliquarum sibi retinendo in proprio vel in communione de ipsis que debet. ut pr[et]er in euangelio Mat. iiiij. relatus inquit tenbus & natis securi sunt ei. Secundo quod beatus Hieron. dicit in eodem loco quod istam abnegationem fecit Socrates platonius discipulus fuit Cratoni in hoc: et tamen constat quod illi oia abnegabant in communione & in proprio: solum dimittit docebat etiam destruendo quod malum erat: ut in gestis beati Iohannes evangeliste. Tertio quod in ista abnegatione continentur duo boni genera: scilicet bona naturalia & pareres. ut pr[et]er in Jacobo & Joanne. Mat. iiiij. et bona fortuita: ut possessorum: quod magis distat a spiritualibus bonis: et maiorem ne[m] habentem bin virtute & natura: sed illa bona oportet tota litera dimittere a viris perfectis tam in proprio & in communione declinando ab eorum communitate in mundi politia non solum in proprio ab eorum dominio. ergo multo magis certa bona. Quarto quod magis meruerunt Iacobus & Joannes diuinitates patrem cuius erant natus & retia: quod Petrus & Andreas dimittentes tantum secunda que erant sua: quanto maius est domini naturale & fortuitum: sed illi duo dimiserunt partem non solum in proprio quoad dominium: sed etiam in communione quoad ciuitatem & mundum: ergo multo fortius illi relinquerunt bona fortuita tam in proprio & in communione. Non fundatum est quia Iuce. iiiij. indicens modum sui discipulatus christus dicit. Omnis ex vobis qui non renuntiat omnia: que possidet: non potest meus esse

Liber. II.

speciali qui fur et tinea ista auferant ut patuerit communia sicut specialia. **C**uodocimū fundamēnum est q: Dat. viii. t. ix. ipse redemptor: dicit cuiam ipsum voleti sequi. Tulpes foveas habent et vo. ce. ni. si. autem ho. nō haberet vbi ca. su. re. Et q: istud verbi faciat ad propositi declaratur. quia ipse dñs voluit in hoc verbo ostendere q: ipse magis ex propria iustitia esset q: belius ut pr̄ter ipsorum verborum contextu. t: ramen constat q: b: ut nullū habent in cōmuni dñs mīnū nec in speciali mīnū tantū in cōmūni foveas vsum determinatū. quem tamē ch̄istus nō habebat in domis busquis effet vagans: sicut de ipso fuerat prophetatum h̄iere. t. viii. Quare quasi colonus fururus es in terra: et quasi viator declinans ad manendū. Quare futurus es velut vir vagus et fortis q: non potest saluare: que omnia sunt officia foliū in rebus vsum habentia. **I**sta autē yes ritas cōfīmat pīmo: quia ch̄istus fuit ita pauper in suo ornū: ut virgo mater ipsum pariens in diuerſo reclineret pānis inuolueret in p̄fepio. Lu. ii. Ecce quāta pauertas in rebus in loco in seruientib: Unde ille h̄iero. con tra Eluidū. Nulla autem ibi obſtricū nulla muliercula rum ſedulitas intercessit. Ipsiā pāniū intulit in infantem. ipa mater et obſtrit fuit. Unde ſequitur. Et pānis eum inuoluit. Itē Beda. Qui totum mundū nouo vēſtītū: et natūrā pāniū vīlibus inuoluitur: ut nos ſtolam pīma reciperē valeamus iustitīa et immortālī. **L**uc. xv. de peni. di. y. & romanos. q: quo renouari. al. ſ. el. c. ibi. ſtolā illā pīna et ipa iustitīa el. t. d. fed nec adam. al. ſ. el. c. Itē grecus ibi. **D**mirabilēne peregrinationem et coartationem quā ſubijt qui contineat orēm. ab initio caprat penitū: et eam in ſe decoiat. Nimirū ſi voluifuerit venire poterat mos uendo celū: concurriendo terra emittēs fulmina. non ausē ſi ſe p̄coſſet. nō enim hominē perdere ſed ſalvare volerat: et ab ipſis pīmordijs humana conculcare ſuperbia arct: ideo non tantū homo fieret etiam homo pauper. et pauperem matrē elegit: que carēt cunis quibus natū in fante reclinet. ſequitur em. Et redinuit in p̄fepio. Itē Ambro. Propter te ergo infirmitas in ſe firmitas. poſte ppter te inopia in ſe opulentia. Noli hoc eſtimare quod cernis: ſed q: redūcēris agnoſce. Plus dñs Ihesi iniuria tuis debeo q: redēpsum ſum. q: operibus q: creaturis. Non prodeſſe: nō ſci: nō redūci profuſiſſe. **S**ecundo q: ipſe pauper fuit in ſu progreſſu: ut de elemosynis acceptis defacultatibus ipſum ſequentiū ſuſtēretur. Ut habeatur **L**uc. viii. vbi dicit q: qui Ihesus iter faceret predicans per ciuitates et caſtellā: mulieres que ipſum ſequebanſt ministrabant et de facultatibus ſuis. q: tamē neceſſariū non fuſſerit aliquas facultates cōmunes cum apōſtolis ipſe dñs habuifuerit. immo fuſſerit ſuperflui et peccatum. q: haſbere et aliena accipere auaritia et rapina eſt. pli. dīſti. q. i. **C**erto qīpe pauper fuit in ſua paſſione et rēia oībus vēſtimentis ſpoliatus nudus in cruce penderet. **Z**oā. xix. Et ipſa tunica inconsueta ſuper qua ſo: ſi mīſa eſt. vilis erat. Unde ibi. defuper cōtēcta per totum. **L**hy. Quia enī in Palestīna diuos pannos cōncrentes ſubtēpunt in dūmēta: ostendit Joānes q: talis erat tunica Ihesi: oculū te ſilitare vēſtimentū inſinuat. **Q**uarto q: pauper post mortem alienis funeralibus et ſepulcro ſepul. **D**atib. xxi. Et idco qui ch̄istus ita intense exēpla ſumme paupertatis nobis ostendere in ſe pīlo: nullus euans gelicam veritatem diligens debet ambigere ipſum nihil in communī vel proprio habuifisse. **B** **D**partem Ḡtrianū introducuntur. q: nos ui tēſtamento conſuſione ſue inſtitueſt que premissis obuiare videtur. **C**uartum pīma eſt que ſcribitur **Zo.** iii. q: diſcipuli ch̄isti id eſt apostoli ipſo relīco iuxta pturem iuerunt in ciuitate Samarie ut cibos emerint. Et quo colligitur q: apostoli habebat pecuniam unde emebat cibos. Ad quod respōderet q: ipſi nec propriam pecuniam nec eis cōmūnam habebant: que ipſorum eſſet: ſed erat ſan-

Quib⁹
argumē
tis pñt
iprobar
q de apo
stoloruz
paupery
tate dis
cta sunt.

Sepe dictum est. Sicut et dicitur de fuga quā christus fēcit ad condescendendum infirmis. ut dicte Augu. super illud Jo. viii. Ambulabat Iesu in galileam. Quinta instantia est: quia Jo. xiiij. quum diceret dñs Iude. Quod facias facit. quidam purabat quia loculos habebat Iudas; ut diceret ei dñs. Enī ea q̄ necessaria sunt nobis ad diem fētū: aut enim aliquid daret. Et quo loco colligunt quidam q̄ aliquid renuerit Iudas in cōmuni. sed iam ad hoc facta est responsio bñ Augu. xiiij. q. s. habebat. in figuram ecclēsiae loculos habēre. Unde non habuit christus loculos ad pecuniam possidēdam. quum hoc vt. s. patuit apostolis prohibuerit. sed tñ ad pecuniam seruādam ad indigentiam egenozum. Pecunie autem seruatio pro necessitatibus in queritibus nullam in seruante arguit postulationem: quia alienum cōtingat in omni deposito: cuius apud deponentem dominium et possessio retinetur. s. depositi liceat. s. i. Sexta instantia est: quia Lue. xxiij. videtur dñs reuocasse regulam quam dederit apostolos quando inquit. Quando misi vos sine sacculo er pera: nūquid aliquid defuit vobis? Quis respondensibus libelis. dñs subiungit. Et nunc qui habet faciū tollat: similiter et per tam. q̄ non habet gladiū: vendat tunicam suā et emat gladiū. Respondebat q̄ non reuocauit: sed in illo tpe id qd pacis tempore instituerat dispensatio. Unde glos. lib. i. Nō eadem inquit forma viuedi vel regula perfectionis: que pacis tempore discipulos informat. et cetera quā. s. posuit. Et per istum modum etiam credunt aliqui doctores christum habuisse loculos: qz non legimus christum habuisse loculos nisi tempore passionis in textu diuine scripturæ. Septima instantia est: quia christus in morte habuit vestimenta que erant sua. Jo. xix. Partiti sunt vestimenta mea: et super vestē meā miserunt sortem. Sed instantia arguit de proprio in speciali. Sed responderet q̄ erant sua quantum ad vsum: et propriae illorum qui dederant. sicut vestimenta filiū familiæ: serui sunt patria. et sic dicit latij. s. dici in. s. istam questionem. ver. q̄ non obiectur. in ar. lvij. Octava instantia est: q̄ Petrus post christi resurrectionem rediit ad pīscādum. vbi dicit Augu. q̄ lictum fuit et seruante perfectione apostolica vesti per pīscationē acquirere. Et beatus Grego. ibidē dicit. Negotium qd am̄ conuersationem sine culpa extitit: post conuersationem reperire culpa non fuit. de peni. dist. v. negotiorum. Et tunc viderit q̄ licet beato Petru pīscis suos vendeat ad vicinū habendum: quod non potuit fieri nisi in eis habuisset aliquid dominium. Respondetur q̄ mūc p̄ eius pīscis suo venedidisset: sed diffidasset potius dñm fuisse eos pro victu sibi necessario dās laborei solum. Et si queratur cuius fuerunt illi capti pīscis ante aliquum acceptiōnē. Respondebat q̄ nullius fini dominii: sicut nec in mari. quum nullus acquirat ius in re inūtus: sicut maria et fluminis et litora in nullius bonis sunt hominis speciālis. in isti de rebus dñi. s. libro. vbi no. et dīci. s. Et hoc ecclēsia determinat in regula beati francisci: quā ex certa scienzia approbavit et roties confirmavit. in. c. frar. Illi quis gratiam dedit dñs laborandi: laborem fideliter deservit. Et infra. De mercede vero laborei p̄ se tū suis fratribus corporis necessaria recipiat: prēr denarios vel pecunia. Vela regula ista apostolica dicit de viui scripta solue dubia et abnegas propria. Nonna instantia: quia ad Timo. vi. dicitur. q̄ habentes alimenta et quib⁹ regamur: his cōtentū finis. r. q. ii. episcopus. Et quo habetur q̄ ad minus op̄: et vicū et vestitum habere: que cōmodo haberi non possunt sine aliqua pecunia. Sed responderet q̄ ista autoritas est magis ad oppositum: q̄ numeris erat contentus apostolus ad vitam trāstoriam. Alij monitum autem er vestimentorum vīsus sufficit sine dosimino: ut pater in servis et filiis. vnde plus in istis non requirerat apostolus: ut ibidem dicit. Qd autem apostolus idem nō habuit nisi vīsus solum: ipse exp̄ esse restitucitur ad Phil. iiiij. vbi gratias agit quia ei in miserant bis alios;

niam. bis in vīsus inquisit: non in dominium. Decima instantia est: quia ipse Paulus fuit scenofactorie artis: id est pelliparius. sicut dicit Chrysostome laudibus Pauli. et de ministerio suo lucrabatur vicum suum. Act. xvij. et sic lucrum illud erat ad minus suum. Unde dicit ad Ephe. iiiij. Unusquisq; magia labore et manibus suis: qd bonum est. vnde operabatur ad lucrum ut non grauaret ecclēsiam. s. q. s. fācerdos. Sed responderet q̄ illi apud quos manes batrūt dicitur in prece. c. Actu. xviii. accipiebant lucrum: et prouidebant ei de vīcu: sicut faciunt magistri p̄incipales in mechanicis de scholaribus quasi suis. At si ipse feceret pro necessitatibus suis ad seruandum: tunc remansisset dominium apud dantem: et auctoritas donec pecunia fuisse exp̄ensa. vel hic dicendum est sicut de Petro. s. in. viii. instantia. Unde decima instantia est: quia Act. xx. dicitur. Beatis est dare q̄ accipere. ex de cele. mis. cū marthe. s. i. Et ideo ille religiones que habent aliquid in commoni videntur beatiores: et si perfectiores: quia possunt dare: q̄ ille que semper habent recipere. Respondetur q̄ ista ratio probat q̄ quanto est dīcio: status tāto est perfectio. immo q̄ perfectus est habere in proprio: q̄ in commoni solū. quum res que proprius possidentur liberius possint dari. Sed dicendum est q̄ quo modo pauperes euan gelici possunt recipere: eo modo possunt dare de licentia dominiorum: sicut et vīti. et sic faciebat sanctus franciscus. et est exp̄ssum ex de verbo. signi. exī. lib. v. de ministris qui de licetia pape possunt dare in ordine et extra ordinē excepta pecunia: quam etiam de voluntate illorum quoz est nō possunt correctare aut dispensare. ut in decre. exist. de verbo. signi. lib. vi. t. in decre. exī. de verbo. signi. in de men. s. cupiente. Et sic bantes pauperes beatiores s̄nt. q̄ ali pauperes non euangelici recipientes: quia cū paupertate et de paupertate sua faciunt misericordiam. et sic intelligit istud verbum. Beatus est dare. Jo. casti. in. xij. libell. in. x. libello de spiritu acidi. Unde christus non solum recipiebat: sed et dabant pauperibus. et facit quod legitur enī. lccvij. dīs. non satis. in glos. ar. q̄ pauper vīsus haberet in rebus quas recepit: nō dominū. Et hic addit qd longe. s. norauit de isto ar. in. s. ex quo sponsa. ver. item ad Epheb. iiiij. in art. s. i. in. s. hoc autem p̄ceptum. ver. super illud. in art. lxv. Duodecima instantia est de c. sepe dīcio. vij. q. s. dilectissimis. q̄ apostoli vīuebant in illa comunitate ecclēsiae primitive. Responderet per doctores q̄ illa fuit regula disciplorum et non apostolorum christi. Esta solutio declaratur quadrupliciter ex ipso tetru sa. Non eas cre scripture. Primo quia ipse dominus dedit aliam regu dem fuit lam quoad aliqua apostolis et aliam disciplulis. ut patet apłor et Luce. in exp̄esse. Et ideo. c. prece. dilectissimis. loquitur discipulis de disciplula qui non fuerunt ita perfecti. nihil est ad op̄ locum repositum. Secundo quia ibi dicitur. Act. iiiij. Multa gula. dīnis inquit credentium. et erant illis omnia communia. Illius autem multitudo in co. in unitate non nominabatur apostoli: sed nominabantur conuersi ad fidē. Tūl. de sequitur q̄ nemo ceterorum audebat se īngere apostolis: sed magnificabat eos populus. Et quo patet q̄ populus et multitudo erant ab apostolis sequestrati. Tertio quia fideles vīdebant agros: et ponebant p̄cia ante pedes apostolorum: et illi non dermebant sibi: sed diuis debant prout vīniūs opus erat. vnde nō erant ipsi possessores: s̄t tñ distributorēs. quod officium in re dominū non requirit. vel sicut testamento: vīniūs executores. vt. s. dī. ri. Quartu quia Act. iiiij. quib⁹ ille claudus speraret a Petro eleemosynam: dicit ei Petrus. Argentum et aurum non est mihi. s. Si autem aurum et argentum in communī habuisset: de illo sibi communi eleemosynam sibi faces reponuisse: maxime quia caput erat totius ecclēsiae p̄tī. Quadrupale. Addē hic quod scripsit. s. in. s. sed corā hec dicendū. farīa po in pīm. in ar. lvij. Intelligendum est tamen q̄ habere test qd aliquid in communī potest intelligi: quatuor: modis. Aut haberi i per modū vīniuersaliter aut naturaliter dominantis. sicut cōmuni.

Liber II.

in communis omnia bona regni sunt regis. dist. viii. quo in re sicut dicebat Abneger ad David. Quis erit quecumque bona israel: ii. Reg. iii. in rex. f. vii. est terra: Unde reges non sunt domini proprietas rerum singularium regni: sed quantum ad defensionem et gubernationem. legitur et nos. C. de quadri. prescrip. bii. a zenone. facit et de his. ne. pre. grā. di. lib. vi. et de iure iurā. intellecto. trii. q. viii. d. ecce. super verbo emeret. et in glos. super hoc verbo posita. que incipit. et ita. Aut per modum particulariter possidentis. sicut Paulus propter regnum possessiones quas reddidit David Diphibofeth. ii. Reg. ix. Aut per modum fideliter distribueris. vt Iosuad sacerdos distribuebat pecuniam operaria domus domini quam populus offerebat. iii. Reg. viii. Aut per modum sumptuum utiliter. ad solum plenum habinecessarium: sicut videt et pupilli sumebat sibi victimus de his que conseruabat. Omas. ii. Mada. viii. Nunc autem christus habuit omnia in ratione vniuersaliter vel naturaliter dominantes: quia iure naturali quoniam ipse esset prius cepta omnium spiritualium fini humanitatem habuit sub se principatum temporalium. Sed non habuit in communione ratione possidentis particulariter: quia oppositū precepit apostolus: vt nihil possiderent. Tertio habuit in communione ad distribuendum: ex quo ad necessitatem suam sumebat ex premissis. C. Intelligentem est veteris q. christi: ob stus vrebatur loculis quadruplici et causa. Primo quoad causas necessitatem suam sumendo. Et ideo dicitur Jo. xii. q. qui christus lo dam putauerunt quād dicitur Jude. Quod facit facilius: coluisse q. diceret ei. Emere ea quae nobis sum necessaria ad diem futurum. quod non cogitassent nisi alia videssem simile. Secundo vrebatur ad pauperum in diligentiam relevandam: quia ibidem dicitur q. aliqui putauerunt q. ei quia loculos habebant mandaret q. egenis aliquid daret. Unde habebat q. de illis loculis coluisse et egenis aliquid prouidere. et est expessum. viii. q. s. habebat. Tertio vrebatur loculis ad dandum exemplum infirmis. vi. s. sepe dictum est. Quarto vrebatur ad dandum exemplum perfectis: ut pro tempore tribulatio loculos habere possent. vi. s. paruit fin. Bedam. et bursarios quoniam per loca inhospitalia transiret. Et nulla istarum cauilarum arguit. plenum habuisse et minimum aliquid in pecunia: quia de alieno porest quis sustentari et aliena distribuere. sicut de omnibus illis. s. longius copiosissime dictū est in. q. sumptus facti vsus. in ar. lv. cū quinq. s. subsecutis postis sub suis ar. t. i. in. q. hoc autem preceptum. ver. fuit ergo una causa. in ar. lxv. Nec ad hoc obvia. Jo. xii. q. omnia dedit ei pater in manu: et sic viderit q. omnia in eius dominio fuerūt. q. sicut dictum est: omnia errat in manu eius iure naturaliter vel vniuersaliter dominantis: non in speciali vel in communione particulariter iure proprietatis possidentis. Predicta de intellectu euangelij de paupertate loquētis et de vsu separatione in religiosis a proprio que parent: intelligo salvo intellectu confitit. omnia domini nostri domini pape Joā. de ista materia loquētum quibus sto: et cuius co: rectioris commis in pīn. illius operis in medio hic erit in fine hoc op. Sacra utilitas digressione. a. s. poro omnia religio. huc igit. de perfectione euangelica christi aplo. et fratribus minorum regula et declarationibus eius. Nūc ad materiam de qua incepit. s. h. nūc vero ad religionem. in ar. lvi. scilicet de religiosis viis et pīno de proprietatis vīto redamus.

C. Articulus. lxiij.

Lachuc petita ve
nia a dominis religiosis: de quo: cum numerō
ro indignus ego sum: pīo eorum et mea vī
litate: et quia est posteris plurimum profu
tum: de eorum statu et defectibus latius scriptitabo.
C A equia in pīalib. nūc vero. dīxī quomodo reli
giosi offendunt in vīto pīpīteratis in ingressu religionis:
nūc dicēdū quomodo offendunt in eodem vīto in pro
gressu. Nā illis tēpōis hypocritalis nostri regulares ali
pi. q. me cotingeret: ne defraudarent alii pauperes los
te sua: quia contrarium facere furunt esset. C. Et cor
tales Luce. xii. Videte ne grauentur co: daveletra capula
et ebrietate et curia huius vite. Qd eponens Isaac. in
sua collatione de oratione. vt legitur in li. collationē Jo
cassi. ait. Est notādū quibus et causis grauamētēs
designauerit. Non enim adulteria non fornicationēs
homicidia que mortalia esse nullis ignorat. xxi. dist. s.

qui pīfēstū mendicantes: qui arctius paupertatem ser
uare tenentur. et de excessu. pīla. c. pīn. et si. in multis in ista
propīterate offendunt. C. Vīnum pīmo quā ultra ve
ras necessitates: etī frequenter non habeant res timor
di et maxime pecuniam habere cupiunt et intēdūt. Unde autem
auraria dicitur ab aucto aucto. i. cupio. vel ab auro et fīto. pīla
dicam. et. s. i. s. et his. ibi. Crassus aurum fitiū: quantū
bibit. Unde nō sunt pauperes spiritu. i. voluntate. Mar
v. Beati pauperes spiritu. vbi Hiero. Qui se proper spi
ritūsanctū voluntate sunt pauperes. Alii pauperes enī
querunt sint rebus pauperes: non absūciū tamē diuisis
voluntatem. vt dicit Daniel in collatione sua q. ell. iii. in
lib. collationē Jo. cassi. C. Et de talibus dicit Luma
cū in gradu. xv. de auaritia. in xii. de celesti cursu pauper
tū. Qui est irrationabiliter. i. inolūtarie pauper et in
discrete: leditur in duobus: quia a pīfēstib⁹ et obstr
ētū et elongatū: et pīvarus est a futuris. Et sūm. Hiero.
contritionē pīfēstū conteruntur: et pīfēstū egēstas et
future. Et iure. xvii. finē enim Bernar. sermonē. cl. Duo ha
bet paupertas voluntaria sequentium cūsum: afflic
tū. et volitātē: de quibus pī. xviii. Vide inquit humili
tatem meam et laborem meū. Et propriez in terra sua
duplici possidebunt. Es. xlii. ut pīudo: sit bonū in
diciarie potestatis. pī labore et refrigeriū placidissime lessō
nis. Ut Job. xxv. Iudicū dedit pauperem. Mat. xix.
Hos q. securi es̄tis me tc. et Grego. Quisquis diuinis am
ris stimulo inēcīt: hic possēta reliquerit: in iudicio pī
dubio culmē iudicatarie potestatis obtinebit. C. Sed
multi religiosi nōstī temporis nec viles apparet
tūt: nec penitentia sustinere. contrā quos Ver. super
lud. Mar. v. Beati pauperes spī. Sunt qui pauperē
volunt: eo tamē pacto ut nihil eis desit. et si colligat pa
pertatem: vt nullam inopiam patiantur: nec viliscātē sed
glo:ificari appetunt. Unde tales a dīo oculūtū: oī
deus inter illa trīa superbum pauperem. Eccl. xx. Tū
cūdō q. sicut habent tales mētē auaram: sic quoniam
runt vel dāntur superflua: recipiunt et diueris modis
et ingēnūs aurum extō: querunt a barbaris. C. de cōmer. et
merca. l. ii. et ēt de pī. re. abūfōnib⁹. Erreūra mītā
les communiter satiantur. vt in clementi. xiiii. q. iii. quid bī
cam quia habent animas calidas quasi ignis ardētē
extinguīt donec deglūtāt. Eccl. xxi. Greg. Auaritia deſ
deratis rebus nō extinguit. sūm. agerūt: moē ignis cuīs
flāmē ex lignis adiectis vide copiāt: sed paulo post cer
nitūtū dilatari. Etē tales religiosi mendicantes sunt pa
perū qui vere indīgēt necarētes. Eccl. xxxiiii. Panis eadē
tūm vīra pauperis est. qui defraudat illum homo sanguī
nis est. ar. ad hoc. xiiii. q. ii. qui oblationēs. s. t. q. iii. q. ii. qui
abstulerit. et. camico. sub. c. gloria epi. Tales etī fures et
latrones sunt. quia sū Hiero. Aliena rapere coniūctūt:
qui vītra necessaria sibi refīnere probatur. sūt. dīs. s. i. ver
quomodo. et pīalib. s. sicut hi. ēt de resti spīla. sepe. Et hī
Ambo. Qui accipit. et non indīgēt. rapit. Job. xv. Janis
deuotabili tabernacula eoz qui munera libenter accipit.
Esa. xxiij. Beati: qui excutit manus suas ab omni inimic
i. q. i. lūmē nonnullū. vbi verba Esa. per Grego. de templis
etī munere exponuntur. lingue. adulationēs. obsequiū et
cūlīcītēs rei temporalis. ad idēm ēt de simo. etī quētō
nes. Et ideo dicebat beatus franciscus pīnōtū
expīpiatus et pauper. Nūc fūtūr et latro. i. de elemō
sūt. qui pauperūtū sunt hereditas: semper minus acce
pi. q. me cotingeret: ne defraudarent alii pauperes los
te sua: quia contrarium facere furunt esset. C. Et cor
tales Luce. xii. Videte ne grauentur co: daveletra capula
et ebrietate et curia huius vite. Qd eponens Isaac. in
sua collatione de oratione. vt legitur in li. collationē Jo
cassi. ait. Est notādū quibus et causis grauamētēs
designauerit. Non enim adulteria non fornicationēs
homicidia que mortalia esse nullis ignorat. xxi. dist. s.